

De diepste angst en het diepste verlangen

*6 oktober 1977
lezing 243*

“Gegroet, lieve vrienden. Ik ben hier bij jullie, ik ben steeds bij jullie geweest, gedurende al die tijd waarin jullie zo op de proef gesteld zijn.

Nu ben ik weer hier om mijn woorden rechtstreeks tot jullie te richten. Deze onderbreking was om allerlei redenen noodzakelijk. Sommigen van jullie voelen een paar van die redenen aan maar het zal je pas veel later helemaal duidelijk worden. Intussen begint het waarom van deze onderbreking van mijn rechtstreekse communicatie in je ziel geleidelijk vorm aan te nemen en langzamerhand in je leven tot uitdrukking te komen.

Jullie waren natuurlijk allemaal bang; niet alleen het instrument waardoor ik me tot jullie richt. Bang dat ik me niet langer aan jullie zal manifesteren, angst voor een ontijdige dood, chaos, verscheurdheid, zinloos lijden. Nogmaals, niet alleen mijn instrument moest deze gevoelens ervaren maar ieder van jullie heeft de gelegenheid gekregen om zich door identificatie met het instrument van deze reacties bewust te worden.

Het is zo belangrijk voor jullie om echt te begrijpen dat deze reacties zonder meer in jullie bestaan. Ze zijn er, of ze nu wel of niet door een uiterlijke gebeurtenis naar buiten komen. Dergelijke uiterlijke gebeurtenissen zijn tegelijkertijd het gevolg van deze bestaande gevoelens en innerlijke houdingen en van de manier waarop je ermee omgaat en ze probeert te overwinnen. Als datgene wat een negatieve ervaring veroorzaakte niet aan het licht komt en bewust wordt, krijgt het nooit de kans zich te transformeren. In dit geval is het angst dat de

wereld misschien een willekeurige, chaotische, zinloze plek is zonder enige orde, dat er geen God is, geen eeuwig leven, geen eeuwige ziel en dat de ervaringen van de mens geen zin hebben. Zoals je op grond van vorige ontdekkingen op je pad zo goed weet, kan je houding op verschillende niveaus van je persoonlijkheid totaal anders zijn. Dit geldt zeker voor het geloof in God en zijn schepping en - als onderdeel daarvan - voor het geloof in de betekenis en het doel van alle gebeurtenissen die zich in een onafgebroken reeks in je leven voordoen.

Het uiteindelijk doel van zelfverwezenlijking is de waarheid van God, van eeuwig leven, van het feit dat alles een heilzame betekenis heeft, tot in elk hoekje van je bewustzijn door te laten dringen. Juist dit proces is de reden voor incarnatie en zuivering. Waar denk je dat het bij zuivering om gaat? Het is niet de bedoeling alleen maar 'goed' te worden. Op zichzelf is 'goed zijn' haast een betekenisloze uitdrukking. Hoe dieper je gaat wat betreft je persoonlijk groei, hoe meer je gaat beseffen dat goedheid vaak een kwestie is van verschillende benaderingen en waarden van een bepaalde cultuur. Soms is dat wat door een bepaalde samenleving als 'slecht' wordt beschouwd, op diepere niveaus van de werkelijkheid misschien van zeer hoge waarde. En omgekeerd natuurlijk. Het absolute kan alleen worden gevonden op de diepste niveaus van de werkelijkheid, die je door de alledaagse en persoonlijke 'relatieve' waarheden vaak zo moeilijk kunt zien. De hoogste waarheid van Gods werkelijkheid en aanwezigheid brengt je bij het hoogste goed dat boven alle twijfel verheven is.

Je wordt op dit proces voorbereid door het pad dat ik jullie mag wijzen en waarop ik jullie mag helpen. Eerst reken je langzaam maar zeker af met je eigen individuele schendingen van integriteit en waarheid, waarbij je steeds een laag dieper gaat. Hoe meer je openstaat voor dit proces, waardoor je steeds beter je verdedigingen herkent en loslaat zodat je gaat stromen, des te makkelijker wordt het om de existentiële angst naar boven te halen die de hele mensheid in haar greep houdt. Die angst is de gemeenschappelijke noemer die op het diepste niveau alle mensen verenigt. Wanneer deze diepste van alle twijfels en angsten - die in alle mensen bestaan - door iedereen persoonlijk wordt aangepakt, kan er in het hele proces een nieuwe fase beginnen. Het is heel anders om je duidelijk bewust te zijn van deze angst en twijfel, om er een tijdje mee te leven en er telkens weer mee af te rekenen, dan om in de voornoemde toestand te zijn waarin deze twijfels en angsten worden verstopt en zich bijgevolg indirect manifesteren. Deze twijfels

en angsten te kennen, te voelen, te ervaren en te ondergaan is de eerste stap in deze wezenlijk nieuwe fase van je ontwikkeling. Je verlangen naar eeuwig leven moet volledig bewust zijn, maar meestal is dat niet het geval. Gewoonlijk wordt dit verlangen onderdrukt en verdrongen, waarna het wordt omgezet in ondergeschikte verlangens, zoals het verlangen naar gezondheid, naar geluk en naar rijkdom, naar verlangen om de fysieke dood zo lang mogelijk uit te stellen. Het is duidelijk dat elk van deze verlangens heel gerechtvaardigd is. Je moet uit mijn woorden beslist niet opmaken dat deze verlangens fout en onvolwassen zijn en dat je zou moeten proberen ze uit de weg te ruimen. Deze verlangens zijn juist heel gerechtvaardigd. Het maakt echter een enorm verschil of je ze als oorspronkelijke verlangens ziet, of als natuurlijke nevenproducten van een echt fundamentele geestestoestand die zou kunnen bestaan, zou moeten bestaan en waarnaar je eerst onbewust en uiteindelijk bewust verlangt.

Wanneer dit verlangen onvervuld is, bestaat er in een deel van je persoonlijkheid nog steeds een scheiding tussen het geschapen wezen en de Christus. Deze scheiding bestaat niet alleen tussen het individu (in de mate waarin hij of zij nog altijd in duisternis verkeert) en de Christus, maar ook binnen de persoonlijkheid. De persoonlijkheid is gespleten: het ene deel bevindt zich in het licht van de kennis, en daar is het verlangen vervuld; het andere deel bevindt zich nog in de duisternis, bijgevolg in angst, twijfel, leed en daar is het verlangen onvervuld. Maar wanneer dat laatst genoemde deel zelf niet bewust is, schept het dienovereenkomstige pijnlijke ervaringen. Want je ervaringswereld wordt voortdurend geschapen als een onafgebroken proces dat voortkomt uit je bewustzijn, je houdingen, gedachten, overtuigingen en gevoelens. Hoe pijnlijk is het wanneer het resultaat van deze innerlijke scheppingsdaden zodanig gescheiden is van de bron van die ervaringen, dat je in de illusie verkeert dat de ervaring zomaar willekeurig op je af komt. Dit is de meest pijnlijke bewustzijnstoestand, die tot de veronderstelling leidt dat het universum chaotisch en zinloos is.

Wanneer een mens in die toestand van duisternis sterft, zal het gespleten bewustzijn tijdelijk de indruk wekken dat buiten het fysieke lichaam geen leven bestaat. Dat wil zeggen, de persoonlijkheidsaspecten die zich in het licht van de ware kennis bevinden zullen het leven na de dood dienovereenkomstig ervaren, terwijl de persoonlijkheidsaspecten die zich in de duisternis van onbewuste angst en twijfel bevinden na de scheiding van het lichaam onbewust zullen zijn. Door

dit proces wordt de illusie in stand gehouden dat de fysieke dood de vernietiging van het bewustzijn betekent. De aspecten die nog niet zijn ontwaakt worden dan in de reïncarnerende persoonlijkheid opgenomen en meedragen - om te worden aangepakt wanneer de hele persoonlijkheid op haar evolutionaire reis daarvoor klaar is. Wanneer dit afgescheiden, angstige, twijfelende deel onbewust blijft, is het verlangen naar eeuwig leven ook onbewust. Zoals de angsten en twijfels zich indirect manifesteren, alsof de manifestatie niets met specifieke angsten en twijfels omtrent vernietiging door de dood te maken zou hebben, zo manifesteert ook het verlangen naar eeuwig leven zich indirect, en wel op allerlei manieren. Het kan zich manifesteren in de bewuste, ondergeschikte maar gerechtvaardigde verlangens die ik eerder heb genoemd. Of het kan zich manifesteren in oneigenlijke verlangens - verlangens naar onechte, irreële vervulling. Het kan zich ook manifesteren in onbedwingbare neigingen. Hoe het ook zij, het is belangrijk om het fundamentele, echte verlangen naar eeuwig leven bewust te maken.

Uit dit alles wordt duidelijk dat er een direct verband bestaat tussen de donkere hoek van angst en twijfel en het verlangen. In de mate waarin deze angsten en twijfels onbewust zijn, is het verlangen onbewust. In de mate waarin ze bewust zijn, is het verlangen bewust. En in diezelfde mate kun je systematisch de eerste stap zetten om je angsten en twijfel om te vormen tot geloof, kennis van de waarheid, zekerheid en vrede. En het is duidelijk dat dit het proces is waardoor het verlangen wordt vervuld. En net zoals er moed, integriteit, openheid, goede wil, positieve intentie en uiterste betrokkenheid bij de waarheid voor nodig was om jezelf te leren kennen, om je lager zelf onder ogen te zien en daardoor te transformeren, is er precies dezelfde moed, integriteit, openheid, goede wil, positieve intentie en betrokkenheid bij de waarheid voor nodig om de diepe, universele, existentiële angsten en twijfels onder ogen te zien, te doorleven en te transformeren.

Laten we nu in dit verband nog twee andere punten bekijken. Het eerste betreft inzicht of begrip omtrent de toestand waarin dit verlangen vervuld is - de enige manier om je angsten uit de weg te ruimen en al je twijfels tot zwijgen te brengen. Zonder zelfs maar een vaag idee dat een dergelijke toestand bestaat, kun je je onmogelijk bewust zijn van je verlangen ernaar. Visualiseren is dan ook onmogelijk - en dat brengt me bij het tweede punt. Dit betreft de manier waarop je te werk moet gaan om je bewust te worden van je donkere kant van angst en twijfel

en van je verlangen. En vervolgens hoe je gericht te werk moet gaan om de toestand te bereiken waarin dit fundamentele verlangen, waaruit alle andere vervulling op natuurlijke wijze voortkomt, vervuld is.

Laat ik dus eerst de toestand van vervulling beschrijven. Het moge duidelijk zijn dat het hier niet om een uiterlijke toestand van vervulling gaat. Gezondheid, rijkdom, succes, een gevoel van eigenwaarde, emotionele vervulling in de liefde met een partner: naar die dingen verlangen alle mensen. Maar zelfs de vervulling van al die verlangens betekent niets zonder een innerlijke vervulling. Deze innerlijke toestand van vervuld verlangen is heel moeilijk onder woorden te brengen. We staan hier weer voor de bekende moeilijkheid hoe een kosmische toestand of begrip in de nauwe, driedimensionale ruimte van de menselijke taal moet worden gewrongen. Niettemin zal ik proberen jullie een beeld of beschrijving van deze toestand te geven, zodat je vooruit kunt met je pogingen die te begrijpen en aan te voelen en zo uiteindelijk tot iets van jezelf te maken. Deze toestand is in de mystieke en spirituele literatuur op verschillende manieren beschreven en heeft verschillende namen gekregen, zoals nirvana, satori, kosmisch bewustzijn, enzovoort. Maar het gaat me niet om het vinden van een naam. Laten we hier bekijken wat deze toestand, die natuurlijk een diepe vereniging met en een diep bewustzijn van God is, in je persoonlijk leven betekent.

Op de eerste plaats zou ik zeggen dat er in deze toestand geen angst is. Een gevoel van volkomen veiligheid en thuis zijn in de wereld doordringt je hele wezen. Het is een gevoel van zekerheid met betrekking tot het leven, jezelf en alles wat er is, dat je misschien het best kunt beschrijven met de uitdrukking 'als een vis in het water'. Het is onmogelijk dit gevoel van veiligheid en leven zonder angst, te bereiken, als je niet eerst vaststelt dat er wel angst in je is. Want die is niet duidelijk, zoals ik al heb uitgelegd. De angst is vaak verborgen, bedekt of verschoven naar vervangende gebieden. Wanneer de diepe, existentiële angst eenmaal bewust is, kun je pas het verlangen gaan voelen naar een andere toestand waarin niets te vrezen valt. Niet door middel van wensdromen, niet door te vluchten, maar vanuit de diepe, heel reële, door ervaring gekregen kennis dat je in Gods handen bent, dat je in een schepping leeft waarin absoluut niets te vrezen valt.

De levenslust van deze toestand lijkt in de verste verte niet op een onecht geloof. Er is niets van buitenaf opgelegd om de angst niet onder

ogen te hoeven zien. In deze levenslust bestaat een heel reële houding ten opzichte van alles wat er is in het leven. Door dit gevoel van 'in de wereld thuis horen' bestaat er ware vreugde, een vreugde die gepaard gaat met de vrede die elk begrip te boven gaat, een opwinding en een bekoord worden door het leven in al haar facetten. Een deel van de veiligheid en vrede waar ik het hier over heb, bestaat uit een diepe kennis en waarneming van de zin van het leven. Je voelt dat je bestaan een diepe betekenis heeft, van de grootste tot aan de meest alledaagse en schijnbaar onbetekenende kwesties toe. Hoe meer je je bewust wordt van je angst voor chaos en zinloosheid, hoe beter deze gevoelstoestand getransformeerd kan worden tot het ervaren van zin en betekenis. En hoe meer dat het geval is, hoe groter het gevoel van zekerheid wordt. Zullen we gewoon zeggen dat dit betekent dat je de aanwezigheid van God in je leven ervaart? Natuurlijk was hij er altijd al, je wist het alleen niet; je verstand kon Zijn onmiddellijke aanwezigheid niet bevatten en ook niet de zin die jij legt in jouw belevissen en ervaringen van je dagelijks leven. De ervaring van de werkelijkheid van Christus kleurt alles wat je ziet, aanraakt, hoort en voelt. Een glans van vreugde en vrede komt over je eigen wezen en je omgeving. Op een dergelijke vreugdevolle en vredige manier bekoord worden door het leven en door al wat geschapen is en voortdurend geschapen wordt, is de meest wenselijke toestand die je je kunt voorstellen. Of de mens het nu weet of niet, hij wil niets liever dan dit.

Ik zou kunnen proberen die toestand nog met andere woorden te beschrijven, maar dat vind ik moeilijk. Je moet luisteren met je diepste vermogen tot begrip, om daaruit af te leiden wat hier bedoeld wordt. Over het algemeen wordt aangenomen dat deze hogere bewustzijnstoestanden, hoe men ze in bepaalde culturen of tijden ook genoemd heeft, niet van deze wereld zijn en dat je in een andere wereld leeft als je je daarin bevindt. Maar dat is helemaal niet waar. De ware en eigenlijke toestand van vereniging met de Christus betekent dat je diep verankerd bent in dit stoffelijk leven. Het is veel juister om te zeggen dat de hogere geestestoestanden die ik probeerde te beschrijven, in de stoffelijke wereld gebracht worden, in het stoffelijk verstand en het stoffelijk lichaam, zodat die doordrongen worden van het grote licht van eeuwig leven, vrede en vreugde. Het gaat beslist niet om een scheiding van de stof. Je moet juist de stof zover mogelijk met de geest zien te doordringen.

In deze toestand voel je de vereniging van alle tegenstellingen. Je hoeft

ze niet langer te bestrijden. Je kent dus bijvoorbeeld je eigen vermogen om geheel zelfstandig te scheppen, los te laten, te herscheppen, heel te maken. Tegelijkertijd ken je de noodzaak om in een toestand van goddelijke genade te zijn, zonder welke je niets tot stand kunt brengen. Je voelt de verenigbaarheid en eenheid van deze twee wijzen van zijn, de onderlinge verbinding van deze twee toestanden. Wanneer het grote verlangen vervuld wordt, ontdek je verbanden die het leven een heel opwindend en veilig nieuw gezicht geven. Elke verscheurdheid die het gevolg is van een scheiding tussen jou en God wordt geheeld, en deze nieuwe heelheid doordringt je in steeds grotere mate. Je eigen mogelijkheden worden een nieuwe speelplaats om te leven. Vanuit de kennis van je oneindige vermogen om met het leven mee te gaan, kun je je als het ware als een vis in het water bewegen. In deze zachte, meegeevende houding die het leven aanvaardt en bevestigt, groeit je eigen kracht, doeltreffend, sterk en toch heel zacht. Omgekeerd kan je zachtheid krachtig en vastberaden tot uiting komen. Maar wat een subtiel en toch duidelijk verschil is er tussen de broze, koppige en opstandige kracht (die alleen maar verborgen zwakte is) en de ware kracht die voortkomt uit trouw aan de wil van God.

Weten dat het leven oneindig, onafgebroken en eeuwig is, hoeft niet te betekenen dat God jou precies openbaart hoe je je zult voelen, zult denken, ervaren en zijn wanneer je je huidige lichaam achterlaat. Het besef van de eeuwigheid van je bestaan, van de onmogelijkheid van het niet-zijn, kan uit een diep innerlijk weten ontstaan, zonder een bepaalde ervaring die aan zien of horen gebonden is. Gezien je wensen en oppervlakkige verlangens ligt de nadruk in je gebed misschien op uiterlijke behoeften als gezondheid, emotionele vervulling, vervulling in je beroep, enzovoort. Zelfs de vervulling van je spirituele taak kan op zich het verlangen waar we het hier over hebben, niet vervullen. Elke uiterlijke vervulling kan een nevenproduct zijn van het grote, diepe, universele verlangen naar de bewustzijnstoestand waarin geen angst is, waarin Gods onmiddellijke aanwezigheid in jou een werkelijkheid is, nu en altijd.

Dit brengt ons bij het tweede punt: wat moet je doen en met welke houding kun je deze toestand bereiken? Eerst wil ik herhalen dat je je gevoelens, stemmingen en verschillende geestestoestanden in een nieuw licht moet bezien. Je zult bijvoorbeeld ontdekken dat veel stemmingen of toestanden die je op een bepaalde manier hebt uitgelegd, nog een veel diepere betekenis hebben in het licht van het

onderwerp van deze lezing. Rusteloosheid, ontevredenheid en een vaag gevoel van onzekerheid kunnen allemaal geworteld zijn in psychologische problemen op gebieden die onderzocht en opgelost moeten worden. Maar naast deze psychologische oorsprong en verklaring is er het weggedrukte, grote existentiële verlangen, evenals de angst voor het niet-zijn en voor de zinloosheid, die rechtstreeks voortkomt uit het feit dat het verlangen niet vervuld is.

Het is dus van wezenlijk belang dat je nu een nog diepere laag van je wezen bloot legt, een laag, die achter je masker en je lager zelf ligt, achter je psychologische en emotionele problemen, achter de beelden en misvattingen. Al die dingen zijn het gevolg van het grote existentiële verlangen en van de angst dat het nooit vervuld kan worden. Op je pad van ontwikkeling moet je stap voor stap door de uiterlijke doolhof, zoals je geleerd hebt. Alleen dan kan de ontdekking van de angst en het verlangen, echte ervaring zijn in plaats van theoretisch begrijpen. Wanneer je de angst en het verlangen eenmaal ervaart, duw ze dan niet weg en verstop ze niet achter oneigenlijke problemen, pijn en angsten. Heb de moed om de pijn van de angst en het verlangen ten volle te ervaren. Wacht niet tot de diep verborgen angst en het verlangen zich manifesteren in uiterlijke ervaringen die je innerlijk dwingen in die richting te kijken. Helaas slaan de meeste mensen zelfs dan geen acht op de tekens. Ze kunnen gedurende een aantal opeenvolgende incarnaties die uiterlijkheden met zich meedragen als karmische ballast. Maar er moet een punt komen waarop de ziel zich bewust wordt van de betekenis van deze ervaringen en ze gebruikt als wegwijzers, als een rode draad die naar de bron leidt.

Je leeft in een illusie wanneer je de pijn van deze angst en dit verlangen niet ten volle wilt ervaren. Wanneer je die pijn ten volle doormaakt, los je haar langzamerhand op. Ja, het is noodzakelijk dat heel vaak te doen, telkens weer, geduldig, vastberaden en in wijsheid. Vanuit wijsheid kun je begrijpen, dat de hoogste, meest wenselijke, meest hele bewustzijnstoestand - de uiterste vervuldheid die alle andere wenselijke toestanden en verworvenheden omvat en overstijgt - niet snel, moeiteloos en gemakkelijk tot stand kan komen. Hiermee bedoel ik dat je totale gerichtheid en toewijding door je actieve denken en willen moet worden opgewekt en geactiveerd. Je enige levensdoel moet zijn: de directe ervaring van de werkelijkheid van de levende God. Niet als theoretische speculatie en als leuke bijkomstigheid van je geloof, maar als een levende werkelijkheid in je innerlijke en uiterlijke leven.

Je bent misschien aan het padwerk begonnen omdat je gewoon ongelukkig was en op een vage of specifieke manier onvervuld. Misschien heb je zelfs bewust de spirituele betekenis van het leven gezocht. Maar niemand van jullie is van start gegaan terwijl hij of zij zich bewust was van dit verlangen en van de pijn en angst dat je het niet kon vervullen. Je was bang om er bewust mee bezig te zijn. Misschien ben je er nog niet klaar voor, misschien moet je eerst nog meer opruimen op andere gebieden van je persoonlijkheid. Maar je kunt dit aspect in jou misschien gaan overdenken en om directe leiding bidden over hoe je verder moet.

Er zijn misschien korte periodes geweest waarin je tijdelijk een toestand van totale vervulling naar lichaam en ziel hebt ervaren, ongeveer zoals ik die heb beschreven. Als dat het geval is, zul je er baat bij hebben om er in gedachten weer naar terug te gaan en er naar te kijken in het licht van de betekenis die ik er in deze lezing aan geef. Deze korte periodes van verrukking, diepe vrede en zekerheid, opwinding, bekoring, diepe vreugde en een intens gevoel van leven kunnen dan dienen als het inzicht dat je nodig hebt om jezelf krachtiger te motiveren. Maar zelfs als je je een dergelijke toestand niet kunt herinneren, of als je er alleen minder diepgaande aspecten van hebt ervaren, is er toch in jou een kern die weet heeft van deze nog niet gerealiseerde mogelijkheid. En je kunt dit bewustzijn aanboren.

Je kunt de angst en het verlangen zonder twijfel ervaren als je je een beetje inspant en je er op richt. Deze gevoelens zijn in het begin misschien vaag, maar als je ze naar boven laat komen, zul je hun precieze betekenis begrijpen zoals hier beschreven. En tijdens het ervaren van de angst voor een verscheurde, zinloze wereld zonder samenhang, waarin je zomaar willekeurig bestaat, waarin je elk moment kunt ophouden te bestaan, waarin je geïsoleerd boven een afgrond hangt zonder een liefhebbende schepper die zin geeft aan alles, zul je ook ontdekken dat je intens naar deze schepper verlangt, naar een wereld waarin jij en alles wat bestaat een waarachtig doel en betekenis hebben. Duw deze angst en dit verlangen niet langer weg, noch door schijnzekerheden te creëren zonder dat je eerst de angst en het verlangen kent, noch door het misplaatst cynisme waarmee je een slechte, goddeloze wereld aanvaardt, noch door de angst en het verlangen te verschuiven naar meer oppervlakkige angsten en verlangens die op zich misschien heel gerechtvaardigd zijn. Heb de moed en de toewijding om diep door deze zeer essentiële aspecten van

je wezen heen te gaan. Doe het telkens opnieuw, voel heel precies de pijn, de angst en het verlangen. Bid in de meest eenvoudige en nederige bewoordingen om de hulp van Christus bij het bereiken van de toestand die door de religie vaak 'verlossing' wordt genoemd. Wees wijs en nederig genoeg om te weten dat je misschien voor korte tijd een vermoeden van deze toestand bereikt om het daarna weer kwijt te raken, zodat je opnieuw moet strijden en zoeken, telkens weer, zonder op te geven, zonder dit nieuwe doel uit het oog te verliezen.

Natuurlijk maakt twijfel deel uit van de toestand van afgescheidenheid. Zie de twijfel onder ogen, zoals je de angst en het verlangen om zonder angst en twijfel te leven onder ogen ziet. Maar zorg dat die twijfel eerlijk is en geef de toestand waarnaar je verlangt minstens zoveel kans als de toestand waarvan je vreest dat die bestaat. Vraag jezelf af: zou er een toestand van twijfel, angst, pijn en onvervuld verlangen kunnen bestaan als er niet ook ergens op een ander bewustzijnsniveau een toestand van volledige zekerheid, vreugde en diepste vervulling van alle verlangens zou bestaan?

We hebben nu te maken met de wezenlijkste van alle vragen waar het in het menselijk leven om gaat en die alle religies op hun eigen manier gesteld hebben. Verlossing is een heel reëel begrip, beslist niet de gril van een godsdienstfanaat. Je hebt misschien een hekel aan het woord omdat je het nodeloos verbindt met een religie die je ontgroeid bent. Maar dat verandert niets aan het feit dat je ziel in de betekenis van deze lezing om verlossing schreeuwt. Zolang je hele ziel, je hele denken, weten en voelen de levende, eeuwige God niet als onmiddellijke aanwezigheid heeft ervaren, verkeert je ziel althans voor een deel in een toestand van pijnlijke afgescheidenheid en duisternis; en in angst vanwege het feit dat je de werkelijkheid van God en het voortgaan van je eigen leven niet kent, afgezien van wat je bewust gelooft.

Vraag Jezus Christus of hij je helpt. Hij is altijd bij je met zijn liefde. Maar je kunt het niet altijd voelen, je afgescheidenheid belemmert je nog steeds. Volg dus geduldig dit allergrootste streven van de ziel. In jullie bewoordingen lijkt deze reis misschien lang; alles wat jullie tot nu toe hebben gedaan was voorbereidend werk. Maar op de grote klok van de eeuwige 'tijd' is het maar een minuut, een seconde.

Het is jullie taak diep in de wereld van de stof door te dringen en de leegte met goddelijk leven te vullen. In dit proces hebben deeltjes van

je bewustzijn zich tijdelijk afgescheiden en zijn hun bewuste, eeuwige en onvermijdelijke verbondenheid met het al-bewustzijn kwijtgeraakt. Je moet deze verbinding herstellen door het proces dat ik hier beschrijf, en je moet het doen met hart en ziel. Want alleen daardoor worden alle andere dingen die je doet, al je taken, je plichten, de dingen die je vervulling geven, pas echt zinvol en vreugdevol. Al het andere krijgt een nieuwe glans, een glans waarnaar je verlangde maar waarvan je niet wist dat je die miste of zelfs kende.

Liefste vrienden, laten we deze lezing nu beëindigen. Je kunt je wel voorstellen dat dit nieuwe onderwerp nog pas het begin is van een nieuwe fase, die op een veelbetekenende manier samenvalt met heel wat uiterlijke veranderingen in jullie leven. Dit onderwerp is de blauwdruk voor de nieuwe fase van onze samenwerking die nooit is opgehouden, ook niet in de tijd waarin ik me niet rechtstreeks tot jullie kon richten.

Jullie groei en vooruitgang, individueel en als groep, is heel verblijdend en verspreidt een steeds sterker licht in jullie omgeving. Jullie wekken een nieuwe energie op die je heel zorgvuldig moet koesteren. Want hoe sterker de energiestroom is, hoe grenzenlozer jullie inherente creatieve vermogen wordt om goddelijk vreugdevolle ervaringen te hebben. Tegelijkertijd kunnen deze stromingen destructief worden wanneer ze in ongeschikte en negatieve kanalen worden geleid. Daarom geef ik je de raad in je meditatie en je gebed te vragen om specifieke leiding om je innerlijke richting te blijven zien, zodat deze energiestromen in de juiste richting gaan.

Ik heb nog een suggestie voordat ik deze eerste lezing van het nieuwe werkjaar beëindig. Het zou erg nuttig en heilzaam zijn, vrienden, als jullie de bijbel wat beter zouden leren kennen. Ik wil jullie heel graag helpen dat grote geschrift te begrijpen en voor jullie de verschillende niveaus te verhelderen. Want dit grootse boek is een combinatie van fragmenten van historische verhalen, van symbolische betekenissen, van de grootste waarheden, van misvattingen die voortkomen uit het beperkte bewustzijn van de mens en ook uit de toen bestaande culturele omstandigheden, die in die tijd 'passend' waren, maar tegenwoordig niet meer. Ik zou graag de schat aan waarheid uit dit boek willen lichten en onthullen, zodat jullie de tijdloze wijsheid van deze boodschap kunnen waarderen en gebruiken. Overstelp me daarom maar met vragen. Jullie hebben een maand om je voor te bereiden en ik

beloof jullie dat mijn antwoorden heel nuttig en bruikbaar voor iedereen zullen zijn. Dit zal een nieuw vergezicht voor je openen.

De liefde en de zegen die ik jullie geef en die jullie altijd omgeeft in je mooie strijd, worden een steeds tastbaarder werkelijkheid voor jullie, naarmate je inzicht groeit.

Wees vol van de liefde van Christus, wees in God!”

*Deze lezing werd gegeven via Eva Pierrakos in 1977.
Oorspronkelijk uitgegeven door Center for the Living Force, Phoenicia (N.Y.)
onder de titel: 'The Great Existential Fear and Longing'.
Laatste herziening van de Nederlandse vertaling in 2001.
© Stichting Padwerk Nederland, uitgave 2015.*

